

Dor

Ina M.

Liniştea a coborât ca o ceaţă deasă într-o seară de toamnă
Şi felinarele aleilor umede din parcul tăcut, conştiinţa îndeamnă
La demnitate, precum frunzele desprinse din copacii resemnaţi;
Ele simt nemurirea şi salută în cor paşii-n ecou măsurăţi!

Vântul emoţionat nu-ndrăzneşte să spulbere covorul cu gânduri...
Zgribulite de primul frig al toamnei, acestea tulbură norii suri,
Se destramă-n tristeţi sub privirea trecătorului cuprins de fior
Şi de-a verii-amintire udată de lacrimile reci prinse-n dor.